

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε΄.

ΑΡΙΘ. 59.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τούτους ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
12 φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὀβ. παλαιῶς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εὐ λ α π ο θ ῆ κ ε ς.

Κεφαλληνία, 9[21] Ιουνίου 1862.

Ἐραυζόμεθα ἐκ τῆς ΤΕΙΜ - ΤΣΙ - ΡΙ - ΡΙΜ, ἡμιεπι-
σίου τοῦ Πεκίνου τὴν ἐπομένην ἀγόρευσιν. Ὅποια δια-
φορὰ μεταξὺ Κίνας καὶ Ἑπτανήσου, ἐκεῖ ὑπάρχουσι
ἀνθρώπινα δικαστήρια διὰ τοὺς σκύλους ἐνῶ ἐδῶ . . .
θὰ καταστήσωμεν νὰ ἔχωμεν *Σκυλίτικα* διὰ τοὺς ἀν-
θρώπους. Ἄλλοι ἄς ἀνεύρωσι τὰς αἰτίαις, ἡμεῖς θρηνοῦμεν
καὶ γελῶμεν μόνον ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΗΣ Ε. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΚΥΛΩΝ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

παρ' ἐνός φιλοσκύλου

Ἐρώμιον τοῦ Τριμελοῦς Κυρικοῦ Κακουργοδικείου.

Προοίμιον

Οἰκτρά τῷ ὄντι ἡ κατάστασις τῆς Κοινωνίας Εὐγε-
νῆς Δικασταί, οἰκτρά λέγω ἡ κατάστασις τῆς Κοινο-
νίας ἐκείνης τῆς ὁποίας ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἀρχή, ἀφίνουσα
ἐπιμωρήτους ἀληθεῖς καταχρήσεις καὶ πραγματικὰ κα-
κουργήματα, λυσσᾷ ἀπ' ἐναντίας καὶ φρυάττει ἀπέναν-
τι χιμαιρικῶν καὶ φαντασιωδῶν ἐγκλημάτων. Ἐδῶ ξυλο-
κτονεῖται οἱ πλέον φιλήσυχου πολῖται — Ἐδῶ σπών-
ται αἱ κεφαλὴ τῶν Ἀγγλων — Ἐδῶ γρονθίζονται οἱ
κύριοι . . . καὶ οἱ ἐνοχοὶ τῶν τερατουργημάτων τούτων
ὑπεκρίνοντες τὴν μύωπα Ἀστυνομίαν μας
τίς ἀπ' ἐναντίας καταγίνεται καινοφρεστερώς, ἐξα-
σχεύει τὴν ἀδιάρθρωτον δικαιοσύνην τῆς κατὰ τῶν Μο-
μελῶν, τὰς ὁποίας προφυλακίζει ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνων,
καὶ κατὰ τῶν μεθυστῶν οἵτινες ἤθελον τολμήσει νὰ
τραχηλίσωσι τὸν Γαρθαλδιανὸν ὕμνον!.. ἀλλ' εἰς τὸ
προκείμενον:

Ἡ σκληρὰ καὶ αἰμοδόρος διαταγὴ τῆς Ἀστυνομίας,
ἥτις θεοπίζει τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῆς *Κυριότητος* τῆς
Οὐρανίου ταύτης ἐπαρχίας, ἡ *σκυλοκτόνος* αὕτη προγρα-
φή, ἡ τρανῶς ἀποδεικνύουσα ὅτι καὶ οἱ σκύλοι ἔχουσι
τοὺς Μαρτίους καὶ τοὺς Σύλας των, ἡ αἰμοχαρὴς αὕτη ἐν
πλήρει ΙΘ' αἰῶνι *σαυροφορία*, εἶνε τὸ μὴ περαιτέρω τῆς
παραδιάσεως παντὸς φυσικοῦ δικαίου, (ὅπου ὑπάγεται καὶ
τὸ *ζωϊρικὸν* καὶ πρὸ πάντων τὸ *κυρικὸν*) τοῦ δικαίου
ἐκείνου ζωῆς καὶ θανάτου, αὐθαирέτως ἐξασκομένου ὑπὲρ
τοῦ ἰσχυροῦ πρὸς βλάβην τοῦ ἀδυνάτου — ὑπὸ τοῦ νο-
ήμονος δῆθεν, κατὰ τοῦ ἀλόγου, ὑπὸ τοῦ εὐεργετοῦμε-
νου κατ' αὐτοῦ τοῦ εὐεργέτου. Εἶνε ἄραγε ἀνάγκη Κύριοι
νὰ μακρηγορήσωμεν ἵνα πείσωμεν ὅλους ὅτι οἱ σκύλοι
ἀπαράγραπτα κίεττηνται δικαιώματα ἐπὶ τῆς συμπαθείας
καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας;

Οὐχὶ βεβαίως, δικασταί, καὶ ὅμως ἡ ὑπαρξὶς τῶν σκύ-
λων τρέχει σήμερον τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον — Ναι
ὦ δικασταί, ἡ φιλάνθρωπος Ἀστυνομία, ἡ ἐτι φιλανθρωπω-
τέρα Εἰσαγγελία δευψῶσαι τὸ ἀθῶον ἐκεῖνον αἷμα θέ-
λουσι διὰ παντὸς νὰ μᾶς στερήσωσι τῶν προσφιλῶν ἐ-
κείνων ζώων τὰ ὁποῖα τόσῳ περιπαθῶς ἀγαπῶμεν, καὶ
τολμῶσι νὰ καλύπτωσι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς κοινῆς
ὠφελείας τὴν *σκυλοκτονίαν* των, καὶ τολμῶσι ἐν ὀ-
νόματι τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν ἀνευρυθιάστως ἐ-
πικαλοῦνται, νὰ προτείνωσι τὸ καταχθόνιον τοὺς καὶ αἰ-
ματοσταγὰς σχέδιον!.. Τί δὲν ὁμολογοῦμεν λοιπὸν ὅτι
ἡ φιλανθρωπία κατήντησε τώρα πλέον αὐτόχρημα σκλη-
ρότης — Τί δὲν ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς τοσοῦτον ἡλθομεν
φιλανθρωπίας ὥστε εἰμεθα πλέον ἀπάνθρωποι;

Ἄλλ' ὅπωςδήποτε τὰ θύματα ταῦτα τοῦ μίσους τῆς
λυσσῶσης Ἀστυνομίας καὶ τῆς φουκατοῦσης Εἰσαγγελίας.
τὰ ἀθῶα ταῦτα ὅντα τὰ ὁποῖα σφύονται ᾄδον εἰς τὸν
θάνατον πρὸς ἀποτίμωσιν δῆθεν ἐγκλημάτων, μήτε ὁ-
πάρχοντος, ἐγκλήματος ἐνδεχόμενου καὶ καταναλογικῶς
μόνον ὑφισταμένου, δὲν θὰ σφαγῶσι ἀνευ διαμαρτυρή-
σεως, φωνῆ ἀδύνατος ἀλλὰ θαρράλεα θὰ ἐγερθῇ ὑπὲρ
αὐτῶν.

Παρίσταται ὅθεν Εὐγενεῖς Δικασταί, συνήγορος τῶν γυναικτικῶν καὶ κυνηγετικῶν σκύλων κατηγορουμένων ἀφ' ἑνός, καὶ κατὰ τῶν Εὐγενῶν λυσωσῶν Αστυνομίας καὶ Εἰσαγγελίας κατηγορῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἀπολογία τοῦ Σκύλου.

Ἐντιμοὶ Κυνικοὶ Δικασταί, εἰς δίκην φύσεως τόσῳ ἐξαιρετικῆς ὁ ἠθικὸς τῶν ὑπαιτίων χαρακτήρ δὲν δύναται εἶμῃ ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐπιδράσῃ τὴν οἰανδήποτε ἀπόφασιν σας. Ὡφείλον ὅθεν νὰ σᾶς ἐπαριθμήσω ὅλα τὰ προτερήματα, καὶ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα δι' ὧν ἡ φύσις ἐπιοίκετε τοὺς πελάτας μου.

Ἄλλ' οἰμοὶ! Κύριοι, ἂν ὅλας τὰς ἀρετὰς τῶν σκύλων ἐμνημονεύομεν, πόσον καὶ δικασταί, καὶ κατήγοροι, καὶ συνήγοροι καὶ ἀκροατήριον ἠθέλαμεν ἐρυθρίασει! Ἄλλως τε τίς ἀγνοεῖ τὴν ἐμφυτον γλυκότητα, τὴν πίσιν καὶ τὸ ἀκράδαντον τῆς ἀφωσιώσεώς των;... Εἶνε ἄραγε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι συνδεόμενοι οἱ σκύλοι οὗτοι μεθ' ἡμῶν ἀπὸ αἰσθημα τὸ ὁποῖον οὐδ' αὐτὴ ἡ θηριωδεία μας δὲν δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ, συμμερίζονται καὶ τὰς δυστυχίας μας καὶ τὰς εὐτυχίας μας; συμμετέχουσι καὶ προνοοῦσι οὕτως εἰπεῖν ὅλα μας τὰ αἰσθηματα — μᾶς προστατεύουσι γενναίως εἰς τοὺς κινδύνους, μάχονται καὶ ἀποθνήσκουσι μετ' αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ ἡμῶν;... Δὲν εἶναι Εὐγενεῖς Δικασταί, δὲν εἶναι οἱ ταλαίπωροι οὗτοι πελάται μου ἐκ τῶν ὑπὸ ἡμῶν ἐκείνων καὶ ψευδῶν φίλων μας, οἵτινες, δοῦλοι ὄντες τῆς τύχης, μᾶς καλυμπάνουσι εἰς τὰς δυσπραγίας — γενναίως ἀπ' ἐναντίας τῆς Φιλίας μάρτυρας, τοὺς βλέπομεν ὅσην μέραν νὰ φεύγῃσι τὸ παγχρυσὸν τοῦ πλούτου ἄστυλον, ὅπου ὡς τόσοι καὶ τόσοι χαμπερεῖς παρασίτοι, ἤθελον κ' ἐκεῖνοι ζῇ ἀνέτως, καὶ ἤθελον διατρέφεσθαι βασιλικῶς, τοὺς βλέπομεν λέγω ἐγκαταλείποντας τὰ Μέγαρά των πλουσίων, ἵνα ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν ἔρημον καὶ σκοτεινὴν τοῦ πτωχοῦ καλύβην, ὅπου τοὺς σύρει ἡ φιλία, ὅπου τοὺς σπρώχνει ἡ εὐγνωμοσύνη! — Εἰς ἐκεῖνον δὲ τὸν πτωχὸν, εἰς ἐκεῖνον τὸν πέννητα, εἰ ἄλλο πλέον ἀπομένει ἂν ἀπαγάγητε, ἂν φονεύσητε τὸν σκύλον του;.. κατάκοιτος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς κλίνης του ὁ ταλαίπωρος καταβιβρώσκειται ὑπὸ τῆς ἀνθρωποδόρου πανώλης — Ὁλοὶ οἱ ὅμοιοι τοῦ τὸν φεύγουσι μετὰ φρικιάσεως καὶ ἀποστροφῆς, ὁ σκύλος του... ναι ὁ σκύλος του εἶναι τὸ μόνον ἐμψυχον ὃν τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἐγκατάλειπεν, ἀλλὰ συναισθανόμενος τὴν οἰκτράν τοῦ φίλου του θέσιν τὸν συμπαθεῖ, τὸν παρηγορεῖ διὰ τὸν θωπειῶν του, καὶ συμμερίζομενος τὰς βασάνους του μετριάξει ὅποσόν τὰς αλλαγίνας ὁδύνας του — Ἀλλὰ ζῶν ἄφρον, ἡ πανῶλη μεταδίδεται, φύγε!! μιμήθητι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἡμᾶς τὰ τελειότατα ζῶα ἐγκατάλειψε τὸν φίλον σου, μάστιγα φόνευσέ τον!... ἵνα μὴ ὑπ' αὐτοῦ μιανθῇς!... ἄλλ' ὅχι ὁ σκύλος, καίτοι μακρόθεν διορᾷ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου... καίτοι προβλέπει τὸν ἰδικόν του, δὲν λειποτακτεῖ τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἡ καρδιά του αὐθορμήτως ἐξέλεξε... ὀρνεῖ δι' ὑποκόφων καὶ σπαραξικαρδίῶν ὀρνηθῶν τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου... καὶ ἀφοῦ ὁ φίλος

του ἐγίνε ἄπνουν καὶ εἰδεχθῆς πτώμα... ἀποθνήσκει καὶ αὐτὸς μάρτυς ἐνίοτε τῆς αὐταπαρνήσεώς του καὶ πάντοτε θύμα τῆς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐμφύτου τοῦ ἀφωσιώσεως!...

Ἄλλ' οἱ σκύλοι δύνανται νὰ λυσιπείσωσι κραυγάζει λυσιπείσω ἡ Αστυνομία — δύνανται νὰ δαγκάσωσι, καὶ δύνανται οὕτω νὰ γίνωσι ἐνοχοὶ ἀκαταλόγιστων ἀνθρωποκτονιῶν! — Δὲν ἐναντιούμεθα ὅτι ὅλα αὐτὰ δύνανται νὰ γίνωσι, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ποτε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ ἐγκλήματος, πρῶτον μὲν μὴ ὑπάρχοντος ἀλλ' ἐν ἀορίστῳ μέλλοντι ἐνδεχομένου καὶ ἐπὶ ἐγκλήματος ὅπερ, μόλις ὑπάρξει, δὲν εἶνε πλέον ἐγκλημα. Καὶ τῶνόντι ἐὰν εἰς τὴν φυσιολογικὴν του κατάστασιν καὶ ἐν πλήρει συναισθήσει τοῦ ἐγὼ του ὁ σκύλος (ὡς καὶ ὅλα τὰ κτῆνη) θεωρεῖται ἀνεύθυνος ὡς πρὸς ὅλας τὰς πράξεις του, ἔστω καὶ τὰς πλέον ἡρωϊκὰς, προκαλοῦμεν τὴν Εὐγενὴ Αστυνομίαν νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ ἠθικὴν εὐθύνην εἰς δάγκασμα σκύλου λυσιπείσω, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἠθικῆς ταύτης εὐθύνης, ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν βλάβην, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐσχάτης ποινῆς δύναται ἄρα γε ἐν δικαίῳ νὰ ὑφίσταται; Ἀλλὰ μὴ ὑπαρχούσης οὐδὲ τῆς κοινωνικῆς ταύτης βλάβης, μὴ διαπραχθέντος τοῦ ἐγκλήματος... ἡ ποινὴ ἄρα γε αὕτη δὲν εἰς ἐγκλημα τοῦ ὁποῖου ἡ ἠθικὴ εὐθύνη τόσῳ μᾶλλον αὐξάνει ὅσῳ αὕτη ἐλλείπει εἰς τὸν καθ' οὗ ἐφαρμόζεται σκύλον; Καὶ ἐκτὸς ἂν ἡ Αστυνομία καὶ ἡ Εἰσαγγελία ἐννοοῦσι νὰ ὠφεληθῶσι καὶ αὗται ἐκ τῶν προνομιῶν τῆς μὴ ἠθικῆς εὐθύνης, ἡ σκυλοκτονία δὲν ἤθελεν εἰσεθε ἐγκλημα βέβαιον τελούμενον μεθ' ὅλης τῆς τοῦ Νόμου πομπῆς πρὸς προκατάληψιν δυνατῆς κοινωνικῆς βλάβης;

« Ἡ Νομοθεσία ἔχει τὸ αὐτὸ μὲ τὴν ἠθικὴν κέντρον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν αὐτὴν περιφέρειαν » λέγει ὁ Βένθαν, ἄρα ἡ περιφέρεια τῆς ἠθικῆς περιεκτικώτερα οὖσα, ἐκτείνεται διὰ τῆς Κοινῆς γνώμης εἰς μεγαλύτερη ἀπόστασιν, προσοχὴ ὅθεν ἐντιμὲ Αστυνόμε! προσοχὴ ἐντιμὲ Εἰσαγγελεῦ! Ἀναλογίσθητε εὐγενεῖς δικασταί, ἀναλογίσθητε τὴν τερατῶδη ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἠθέλετε διὰ τῆς ψήφου σας καθιερώσει παραδεχόμενοι τὰς σκυλοκτόνους ἀπαιτήσεις τῆς Εἰσαγγελίας καὶ τῆς Αστυνομίας — Ἀπεδείχθη ἐλπίζω ἐκ τῶν προρηθέντων, καὶ ἡλίου τηλαυγέστερον ὅτι τὸ ζῶον σκύλος, ὑπὸ τὴν φυσιολογικὴν του ἑσπῆν εἶνε κατὰ πολὺ ἀνώτερος τοῦ ζώου ἀνθρώπου... σκανδαλίζεσθε! ἔστω λοιπὸν τὸ ζῶον σκύλος ἴσον μὲ τὸ ζῶον ἀνθρώπου.

— Ἀλλὰ σᾶς ἐρωτῶμεν δικασταί τί ἤθελε προκύψει κατ' ἀναλογίαν πάντοτε διασκεπτόμενοι καὶ συνεπεῖς ὄντες μὲ τὰς πράξεις σας; Ὡ Δικασταί, φρίττει ὁ νοῦς μου ἀναλογιζόμενος τὰ ἀκαταλόγιστα ἐγκλήματα ἅτινα ἤθελον ἐκπηγάσει ἐκ τοιαύτης τερατῶδους ἀρχῆς!

Ἐχομεν Δικασταί, πλῆθος Μαλτέζων παρεπιδημούντων εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐν συνεχείᾳ μεθ' ἡμῶν εὐρισκόμενων σχέσει καὶ οἵτινες ὡς γνωστὸν ἀλληλοδαγχοῦνται διὰ τὰ πλέον οὐτιδανὰ αἰτία... Δικασταί προσοχὴ, Δικασταί προσοχὴ!

ἔχουμεν κόμματα τρελλὰ καὶ μαινόμενα καὶ τὰ κόμματα ταῦτα (οἱμοί!) καθ' ἡμέραν μετὰ λύσσης ἀλλήλοισπαράττονται καὶ ἀλλήλοδαγκῶνται... ὅλα ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος; — Δικασταὶ προσοχή!

ἔχουμεν ἐνὶ λόγῳ λυσσαίμονους παντὸς εἶδους, γένους, τάξεως καὶ ἡλικίας... Δικασταὶ προσοχή!

Θὰ ὑπογράψατε ὅθεν εἰς τὸν θάνατον ὁλοκλήρου σχεδὸν Κοινωνίας ἐπὶ μόνῃ καὶ μόνῃ τῇ σκιοφοβικῇ ὑποθέσει τῆς ὑδροφοβίας ἥτις ἄλλωςτε ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη μᾶς διδάσκει δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐξ οἰουδήποτε, ἔσω καὶ ἀνωστατότου δόγματος. Καὶ δὲν τρέμετε μήπως καὶ ἱμεῖς Εὐγενεῖς Δικασταί, μήπως καὶ ἱμεῖς γίνετε θύματα τῆς παμφονικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁποίαν ἡ λύσσα τῶν ἀντιδίκων πειράται νὰ σᾶς ἀρπάξῃ; Ἀλλὰ τί ὁμιλῶ ὁ ἄφρων περὶ κινδύνων μεμακρυσμένων — Ἰδате τοὺς κατηγοροὺς μας καὶ ἡμᾶς κατὰ πρόσωπον, θεωρήσατέ μας ἐπισταμένους ἀμφοτέρους καὶ κρίνατε. — Ἀφ' ἐνὸς σᾶς παρίστανται οἱ ταπεινοὶ καὶ θαυπευτικοὶ πελάται μου, οἵτινες προαισθανόμενοι τὴν δικαίαν σας ἀπόφασιν σᾶς προεγνωμονοῦσι διὰ μυρίων τῆς οὐρᾶς των κυνήσεων, ἀφ' ἐτέρου δὲ βλέπετε τοὺς αἰμοχαρεῖς κατηγοροὺς μας πῶς μὲ βλέμματα λύσσης καὶ καταστροφῆς πειρῶνται ν' ἀποπνίξωσιν εἰς τὸ αἷμα μας τοὺς εὐγενεῖς δυσταγμούς τῆς εὐδουδικείας σας — Εἶπατε τώρα ὦ Δικασταί, τίνες τῶν ἀνιπάλων τούτων εἶνε οἱ μᾶλλον ἐπίφοβοι, καὶ τίνες οἱ παρυσιάζοντες συμπτώματα μᾶλλον ὑδροφοβικά;

Ἰδате, ἰδате ὁ ἐντιμὸς Εἰσαγγελεὺς πῶς ἀνοίγει τὸ στόμα, ἰδате πῶς φρικιά, πῶς ἀφρίζει ἐπικαλούμενος τὸ φονικὸν ἄρθρον τοῦ Κώδικος! — δὲν ἀκούετε τοὺς ἀπαίσιους ὑλακτισμούς τῆς Εὐγενοῦς Ἀστυνομίας; — Δικασταὶ οἱ ἀντίπαλοί μας λυσσῶσιν ἤδη καὶ ἰδροφοδοῦσι, ἀπαιτοῦμεν ὅθεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ταλαίνης Πατρίδας μας νὰ τοὺς πνίξητε.

Ο ΓΙΑΝΙΤΖΗΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΤΟΥ ΕΠΟΨΙΝ.

ΑΡΘ. Α΄,

Μανθάνομεν ἐξ ἀξιόπιστου πηγῆς ὅτι καὶ ἄλλο πρόσκομμα παρενεβλήθη εἰς τὴν ἐκπεραΐωσιν τοῦ πολυβουλίου διαγωνίσματος τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης κατόπιν εἰδους ἀναφοράς τοῦ γνωστοῦ ἐν τῷ συναγωνισματικῷ κόσμῳ Γιανίτζη, ὅστις μὴ ἀρκεσθεὶς ἀναιδῶς νὰ συναγωνισθῇ δια γλώσσαν τῆς ὁποίας εἶνε ὅλως δι' ὅλου ἄμοιρος, ἀχρὶς τοσοῦτον ἐφθασε θράσους, ὥστε νὰ προσβάλλῃ τώρα καὶ τὸ ἐξαγόμενον ἐκείνων τῶν ἐξετάσεων διότι εἰς τὴν σχετικὴν ἐκείσιν οὐδεὶς γίνεται λόγος περὶ Γιανίτζη! ὁ μωρὸς ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῇ τοὺς Κ.Κ. Καθηγητὰς οἵτινες ἐπρωτίμην νὰ σιωπήσωσι παρὰ νὰ καταθέσωσι ἐν ἐπιστομῇ ἐγγράφῳ ἀθλιότητος αἵτινες ἤθελον ἐγείρει τὴν ἀγανακτικὴν ὡσὺν δὲν γνωρίζουσι τὸν Γιανίτζην, καὶ τὸν

οἶκτον ἢ τὸν γέλωτα ὅσων ἔχρουσι τὴν τύχην νὰ ἐνθυμῶνται καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀγρυπτικὰ τολμήματα, ἀντὶ λεγόμεν νὰ εὐγνωμονῇ τοὺς Καθηγητὰς ὡς παραδόξωντας εἰς τὴν λήθην τὰ αἰσχρὰ ἐκεῖνα τοῦ ἄλλα, λυσσᾷ καὶ μαινεται ὁ πῖθηξ οὗτος καὶ δὴ καὶ τολμᾷ νὰ προσβάλλῃ δὴθεν τὰς ἐξετάσεις! Πῶς δὲ τὰς προσβάλλει καὶ κατὰ ποῖαν ἐποψὴν ἀγνοοῦμεν, οὔτε δυνάμεθα μὴ τὸν Μωμον καὶ μὰ τὴν Νέμεσιν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰ τεχνάσματα τοιούτου ἀνθρωπομόρφου ζωφίου — Οὐδεὶς τύπος καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα περιώρην (καὶ πῶς ἡδύνατο τοῦτο νὰ γίνη, προδρεύοντος αὐτοῦ τοῦ Ἀρχοντος;) ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τῆς ἐκθέσεως εὐελπιστοῦμεν ὅτι τὸ κύρος καὶ ἡ αὐθεντία δύο ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων Καθηγητῶν καὶ ἐνὸς Ἀρχοντος, δύνανται νὰ ὑπερισχίσωσι καὶ κατέναντι τῶν ἐναγωνίου μορφασμῶν ἐνὸς Γιανίτζη.

Ἀλλ' ἔστω ὅτι ὁ Γιανίτζης οὕτω πῶς πράττων εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ βῆδιουργικοῦ τοῦ δικαίου, ἐρωτῶμεν ὅμως, πῶς μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς σχεδὸν ἔτους δικαιούται νὰ ἐξασκήσῃ τὸ οἰονδήποτε ταῦτο τοῦ δικαίωμα; Ἀλλ' ὁ πῖθηξ δὲν τερατουργεῖ σήμερον αὐτοπροερέτως, ὁ πῖθηκοδηγὸς καίτοι σχεδὸν ἀόρατος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὁ δὲ Γιανίτζης μ' ὅλην του τὴν ταρτουρίαν, μ' ὅλην του τὴν πῖθηκώδη πονηρίαν δὲν ἤθελε σήμερον πηδᾷ ἂν μὴ ὑπηρετεῖ οὕτω πῶς ξένος ὁρέξεις, καὶ ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἤξεύρη τις πόσον λαμβάνει διὰ τὴν διατραγωδῇ τάχα τὸν ἡδικομημένον.

Ἀφ' οὗτο τοῦ σύστημα τοῦ συναγωνισμοῦ παρ' ἡμῖν καθιερούτο δὲν ἔλαβε χώραν διαγώνισμα, εἰς ὃ ὁ ἀθλητὴς οὗτος πῖθηξ νὰ μὴ ἡγωνίσθῃ. Ἡ Ἀγγλική, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Καταστιχογραφία, ἡ Ναυτικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ τὸν εἶδον ἀλλεπαλήλως κυλινδούμενον εἰς τὸν βόρβορον τῆς παλαιστρας των, ἀπὸ παλαιστραν δὲ εἰς παλαιστραν λακτιζόμενος, καὶ ἀπὸ διαγώνισμα εἰς διαγώνισμα ῥοδολούμενος καταντᾷ τέλος εἰς γραφεῖον Ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ πυθμένος τοῦ ὁποίου δὲν καταπαύει μεμφόμενος τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς Καθηγητὰς ὡς παραγνωρίζοντας τὴν βῆδιουργικὴν καὶ πῖθηκώδη του ἱκανότητα, καταρῶμενος ἐκεῖθεν καὶ συκοφαντῶν ὅλους ἐν γένει, ἢ Μουστοξύδαι ὀνομάζονται ἢ Καραῖοι, ἢ Οἰκονομίδαι.

Ἀλλὰ τί πλεον; πρότινος καιροῦ ἐτίθετο εἰς συναγωνισμὸν ἡ κενὴ θέσις βαβδίου πρώτης τάξεως, ἐκεῖνος δὲ φλεγόμενος ἐκ συναγωνισματικοῦ πυρετοῦ, καὶ οἰστρηλατούμενος ἐκ τῆς ἐμφύτου μιμητικῆς ῥοπῆς τῶν πῖθηκων μικροῦ ἐδέησε ν' ἀποστατήσῃ ἵνα ἀγωνισθῇ καὶ ἐκεῖνον τὴν Ἰουδαῖον ἀγῶνα. Καὶ πιστεύομεν ὅτι μόνῃ ἡ ὀδυνηρὰ τῆς περιτομῆς ἰδέα διέσωζε τὴν φορὰν ἐκείνην τὴν ψυχὴν τοῦ Ταρτούφου — Τοιοῦτος ὁ Γιανίτζης, τὸ κατοικίδιον δαμάσιον τοῦ Συναγωνισματικοῦ Κόσμου, τὸ ἀπαίσιον φᾶσμα τῶν Καθηγητῶν, ἡ σκιά καὶ ὁ νυκτερινὸς ἑστίασις τῶν συναγωνιζομένων!

Οὐχὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν φειδομένη οὕτε εἰς ὑπερβολὰς περιπίπτομεν — Κ. Μανάγια Διευθυντὰ τῆς ἐνταῦθα Δευτερευούσης σχολῆς καὶ σύνθετος πρόεδρος τῶν διαγωνισμάτων, μαζύροι! — Κ. Μαζαράκη καθηγητὰ

τῶν Μαθηματικῶν, μαρτύρει! — ΚΚ. Λομβάρδε καὶ Ἐμάρ καθηγηταὶ τῆς Γαλλικῆς μαρτυροῦσατε! — Κ. Βεϊκερ καθηγητὰ τῆς Ἀγγλικῆς, μαρτύρουν! — Μαρτυρίσατε ἐνὶ λόγῳ συναπαζάπαντες οἱ ἰδόντες καὶ δοκιμάσαντες τοὺς πύθκωδες μορφασμούς καὶ τὰ φυττικώδη τοῦ ἀποστηθισματι. — Καὶ σὺ ἱερά τοῦ αἰνιγμένου Μουσικοῦδου Σκιά, ἐγέρθητι συνταράζουσα τὴν βδελυρὰν ψυχὴν τοῦ συκοφάντου σου! Δὲν ἐπικαλούμεθα τίς μαρτυρίας οὐδὲ τοῦ Ἀρχοντος, οὐδὲ τῶν ἐντίμων καθηγητῶν Κουκράνου καὶ Ρωμανοῦ, διότι οἱ ἄνδρες οὗτοι κατηγοροῦνται σήμερον ὑπὸ τοῦ πύθκος, καὶ κατὰ τὸ πύθκωδες δίκαιον εἶνε τρόπον τινα ὑπόδικοι.

Τοιοῦτος τις ὁ πύθξ, ἡ δὲ πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορά του πιστεύομεν ὅτι δὲν δύναται εἰμὴ νὰ τύχῃ ὑποδοχῆς ἀξίας τῆς πρὸς ἡν ἀπευθύνεται ὑψηλῆς Ἀρχῆς.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΑΗΝ.

Λαμπρά τρώντι ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν σώσωμος οὕτως εἰπεῖν ἡ Κεφαλληνία ἔκαμε εἰς τὸν Ἡλίαν Ζερβόν, εἰς τὸν Μομφερέατον καὶ per b r i c o l a εἰς τοὺς ΚΚ. Φωκᾶ καὶ Χαριτάτον, τοὺς λεπτολογικῶς περιέργους παραπέμπομεν εἰς τὴν Ἀλήθειαν ἥτις τὴν φράζιν ταύτην τοῦλάχιστον ἐδικαίωσε τρόπον τινα τὴν κομπώδη τίτλον της.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΨΕΥΔΟΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΣ

Δεκατετράστιχον.

Μόλις ἴδον ἔκδοι πλῆσιάσου
Πετιόντ' εὐθὺς ὅαν λύκοι πεινασμένοι,
Ζωὴν, συμφέρον σκούζουν θά θυσιάσουν,
Διὰ τὸν σκοπὸν νὰ μείνωσι ἐκλεγμένοι.

Μόνον διὰ φόβον τὸν μισθὸν μὴ χάσουν
Καὶ μείνωσι διὰ πάντ' ἐστερημένοι,
Τρέχουν παντοῦ, ὅαν σκύλοι λυσιασμένοι,
Τῶν ἔκλογέων τὰς ψήφους ν' ἀφαρπάσουν.

Κί' ἄφω δαφνοστεφθοῦν τὴν ἐξουσίαν,
Τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ἀπορροφούσι,
Εὐφραίνουσι τὸ κορμὶ καὶ τὴν καρδίαν,

Μὲ δόλον καὶ μὲ ἀπίστην σ' ὁμιλοῦσι
Καὶ μόνον ἀπ' τὸν νοῦν τὴν προδοσίαν
Ὅταν πέσουν νεκροὶ ἀλησιμονοῦσι!

— Πῶς ἤθελες δικαιολογήσει τὸν Ζερβὸν ἂν ψηλαφητὰ σοῦ ἀπεδείκνυν ὅτι ἐσφαγίωσε τὸ ἐθνικὸν ζήτημα;

— Καὶ πῶς ἤθελε μοι τ' ἀποδείξει;

— Ἀδιάφορον, ὑπὸ τὴν ἥδ' ἀποδεδειγμένον—
τί ἤθελεν ἐφεύρει πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ Ἡρώδους σου;

— Ἡ ὑπόθεσίς σου εἶνε πάντῃ ἀνυπόστατος, ἀλλὰ καὶ δυνατὴ ἂν ἦτο ἤθελα σὲ παρεπέμψαι εἰς τὸν Τίτον Λίβιον, ὅπου ὁ Βιργίνιος ἐπροτίμησε νὰ σφάξῃ ἰδίαις χερσὶ

τὴν θυγατέρα τοῦ Βιργινίαν παρὰ νὰ τὴν ἴδῃ ἱτοιμασμένην παρὰ τοῦ ἀσελγούς Ἀππίου Κλαυδίου. Ἡ ἰδέα τῆς ἑνώσεως εἶνε ἡ δὲν εἶνε θυγατέρα τοῦ Ζερβού;

— Ἐστὼ... ἀλλ' Ἀππίος Κλαύδιος ποῖος ἤθελεν εἶσε;... μήπως ὁ Λομβάρδος;...!

— Σὺ εἶπας.

— Ἀδιάτροπε!

— Ἀναίσχυντε!

— Σοῦ ἔπρεπε νὰ...

— Ὦρες! (τοῦ δίδει ἕνα φοῦσκον)

Ὅτω πῶς ἔληγε ἡ παραδόξος ἐκείνη πολιτικὴ συζήτησις, μεταξὺ ἐνὸς διπλωμένου καὶ ἐνὸς ξεδίπλωτου.

Οἱ φοῦσκοι εἶνε ἐπιχειρήματα συντονώτα καὶ καταπειστικώτατα τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ᾔνε προχειρότατα, ἀλλὰ δὲν ἀποδεικνύουσι τίποτε.

Ἡ Συνείδησις κατὰ ποιητὴν τινα Ἰνδὸν, εἶναι ἕνας ἐρημίτης ζῶν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲν ὑπάρχει τίποτε κεκρυμμένον. Αὐτὸς μαθαίνει εἰς ἡμᾶς νὰ θεωρῶμεν τὸ ἀμάρτημα ὡς πᾶν τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ, καὶ μᾶς διδάσκει ὅτι κάθε παράβασις τοῦ ἠθικοῦ νόμου εἶναι ὄχι μόνον γνωστὴ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα φαίνονται ἄψυχα, ὁ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, ὁ Ἄηρ, ὁ Οὐρανός, ἡ Γῆ, ἡ Θάλασσα, αἰσθάνονται αὐτὴν διὰ τίνος τρόμου συμπαθητικοῦ ὡς μίαν ἄδικον τῆς φύσεως παραβάσιν καὶ ὡς μίαν διατάραξιν ὅλου τοῦ Παντός.

Ὡραία εἶνε ἡ Σελήνη ὁπότεν κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας, σύμβολον Παγκοσμίου ἀγάπης καὶ ἁρμονίας, βραδύπορεϊ μεσουράνιος, φωτίζουσα μυρτοδόλους ἀκτὰς καὶ γαληνεαῖα πελάγη. Ὡραία εἶναι ἐπίσης ὁπότεν καὶ κατὰ φθινοπωρινὴν τινα ἑσπέραν, κεκρυμμένη ὀπισθεν νέφους, διατοξεύει ἐκείθεν τὰς ἀκτῖνας της, καὶ προβάλλει τὸν ἀργυροῦν αὐτῆς δίσκον. Ἡ φαντασία μας τότε μεταφύρουμένη, μᾶς μεταφέρει ἐναλλάξ εἰς τὸ δάσος τῆς Νόρμας καὶ εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ Λεάνδρου! Ἀλλὰ διατί ἅμα ἀναλογισθῶμεν τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἄστρου ἐκείνου, διατί ἅμα ἀναλογισθῶμεν τὴν ἀπόστασιν ἥτις ἀπ' αὐτοῦ μᾶς χωρίζει, χάνεται ἀμέσως καὶ ὡς ἐκ μαγείας τὸ θέλητρον; Διατί ἡ ἐπιστήμη νὰ καταστρέφῃ τὴν ποίησιν;

Ἡ Διευθύνσις τῆς Οἰνουργικῆς Ἑταιρίας προσκαλεῖ Δέκα Νέους, ἵνα πορεύωνται εἰς τὸ Ἐργαστάσιόν της καὶ διδάσκωνται τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς Τέχνης.

Ἡθέλωμεν πλεονάσει κατὰ τὴν μάθησιν ἂν οἱ ἐν Κερκύρα ΚΚ. Θ. Μ. καὶ Ν. Κ. ᾤσι ἡ ἀπέδωκεν.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0057